

Canticum canticorum

Ülemlaul

osculetur me osculo oris sui quia
meliora sunt ubera tua vino

fraglantia unguentis optimis oleum
effusum nomen tuum ideo adulescentulae
dilexerunt te

trahe me post te curremus introduxit me
rex in cellaria sua exultabimus et
laetabimur in te memores uberum tuorum
super vinum recti diligunt te

nigra sum sed formosa filiae
Hierusalem sicut tabernacula Cedar
sicut pelles Salomonis

nolite me considerare quod fusca sum
quia decoloravit me sol filii matris
meae pugnaverunt contra me posuerunt me
custodem in vineis vineam meam non
custodivi

indica mihi quem diligit anima mea ubi
pascas ubi cubes in meridie ne vagari
incipiam per greges sodalium tuorum

si ignoras te o pulchra inter mulieres
egredere et abi post vestigia gregum et
pascas hedos tuos iuxta tabernacula
pastorum

equitatus meo in curribus Pharaonis
adsumilavi te amica mea

pulchrae sunt genae tuae sicut turturis
collum tuum sicut monilia

murenulas aureas faciemus tibi
vermiculatas argento

dum esset rex in accubitu suo nardus
mea dedit odorem suum

fasciculus murrae dilectus meus mihi
inter ubera mea commorabitur

botrus cypri dilectus meus mihi in
vineis Engaddi

ecce tu pulchra es amica mea ecce tu
pulchra oculi tui columbarum

I peatükk
Pruut ja Jerusalemma tütreid

"Jooda mind oma suu suudlustega, sest
sinu armastus on parem kui vein!

Su õlide lõhn on magus, võideõli on su
nimi - seepärast armastavad sind
neitsid.

Tõmba mind kaasa, tõttame! Vii mind,
kuningas, oma kambritesse! Hõisakem ja
tundkem sinust rõõmu, ülistagem sinu
armastust enam kui veini! Õigusega
armastatakse sind!

Jerusalemma tütreid! Mina olen tõmmu,
ometi nägus, otsekui Keedari telgid,
otsekui Saalomoni telgiriided.

Ärge vaadake mind, et ma olen nii tõmmu,
et päike mind on pruunistanud! Mu ema
pojad turtsusid mu vastu, mind pandi
viinamägede vahiks - aga omaenese
viinamäge pole ma saanud valvata.

Ütle mulle, sina, keda mu hing
armastab: Kus sa karja hoiad, kus sa
seda lõunaajal lased lebada? Sest miks
peaksin minema nagu looritatu su
sõprade karjade juurde?"

Pruudi ja peigmehe kahekõne

"Kui sa seda ei tea, sa ilusaim
naistest, siis mine lammaste jälgi
mööda ja karjata oma kitsetallekesi
karjaste telkide juures!

Ma võrdlen sind, mu kullake,
vaarao vankrihobusega.

Kaunid on su põsed palmikuis,
kael merikarbikedeas.

Me teeme sulle kuldehted,
hõbedaga tipitud."

"Niikaua kui kuningas on lauas,
lõhnab mu nardiõli.

Mu kallim on mulle mürrikimbukeseks,
mis lebab mu rindade vahel.

Mu kallim on mulle hennapõõsa õisikuks
Een-Gedi viinamägedelt."

"Vaata, sa oled ilus, mu kullake,
vaata, sa oled ilus! Su silmad on
tuvid."

ecce tu pulcher es dilecte mi et decorus lectulus noster floridus

tigna domorum nostrarum cedrina laquearia nostra cypressina

ego flos campi et lilium convallium

sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias

sicut malum inter ligna silvarum sic dilectus meus inter filios sub umbra illius quam desideraveram sedi et fructus eius dulcis gutturi meo

introduxit me in cellam vinariam ordinavit in me caritatem

fulcite me floribus stipate me malis quia amore langueo

leva eius sub capite meo et dextera illius amplexabitur me

adiuro vos filiae Hierusalem per capreas cervosque camporum ne suscitatis neque evigilare faciatis dilectam quoadusque ipsa velit

vox dilecti mei ecce iste venit saliens in montibus transiliens colles

similis est dilectus meus capreae hinuloque cervorum en ipse stat post parietem nostrum despiciens per fenestras prospiciens per cancellos

et dilectus meus loquitur mihi surge propera amica mea formosa mea et veni

iam enim hiemps transiit imber abiit et recessit

flores apparuerunt in terra tempus putationis advenit vox turturis audita est in terra nostra

figus protulit grossos suos vineae florent dederunt odorem surge amica mea speciosa mea et veni

columba mea in foraminibus petrae in caverna maceriae ostende mihi faciem tuam sonet vox tua in auribus meis vox enim tua dulcis et facies tua decora

"Vaata, sa oled ilus, mu kallim, tõesti hurmav! Haljas on isegi meie säng:

meie koja seinteks on seedrid, meie sarikaiks küpressid."

II peatükk
Pruudi ja peigmehe kahekõne

"Mina olen Saaroni liilia, orgude lilleke."

"Otsekui lilleke orjavitste keskel, nõnda on mu kullake tütarlaste keskel."

"Otsekui õunapuu metsa puude keskel, nõnda on mu kallim noorte meeste keskel. Tema varjus ma igatsen istuda ja tema vili on mu suulaele magus.

Tema on mind viinud pidukotta, a selle lipp mu kohal on Armastus.

Kosutage mind rosinatega, lustage mind õuntega, est ma olen armastusest haige!

Tema vasak käsi on mu pea all a tema parem käsi kaisutab mind.

Ma vannutan teid, Jeruusalemma tütreid, gsellide või aasa hirvede juures: ärge eksitage ega äratage armastust, enne kui see ise tahab!

Mu kallima hääl! Vaata, ta tuleb, ronides mägedel, hüpeldes küngastel.

Mu kallim on nagu gasell või noor hirv. Vaata, ta seisab meie seina taga, heidab pilgu aknaist sisse, vaatab läbi võrede.

Mu kallim räägib ja ütleb mulle: "Tõuse, mu kullake, mu iludus, ja tule!"

Sest vaata, talv on möödunud, vihm on läinud oma teed,

maa peal on näha õiekesi, lauluaeg on tulnud ja meie maal on kuulda turteltuvi häält.

Viigipuu küpsetab oma marju, viinapuud õitsevad ja lõhnavad. Tõuse, mu kullake, mu iludus, ja tule!

Mu tuvike kaljulõheded, kuristiku peidupaigas! Näita mulle oma nägu, luba ma kuulen su häält, sest su hääl on meeldiv ja su nägu on ilus!"

capite nobis vulpes vulpes parvulas
quae demoliuntur vineas nam vinea
nostra floruit

dilectus meus mihi et ego illi qui
pascitur inter lilia

donec adspiret dies et inclinentur
umbrae revertere similis esto dilecte
mi capreae aut hinulo cervorum super
montes Bether

in lectulo meo per noctes quaesivi quem
diligite anima mea quaesivi illum et non
inveni

surgam et circuibo civitatem per vicus
et plateas quaeram quem diligite anima
mea quaesivi illum et non inveni

invenerunt me vigiles qui custodiunt
civitatem num quem dilexit anima mea
vidistis

paululum cum pertransissem eos inveni
quem diligite anima mea tenui eum nec
dimittam donec introducam illum in
domum matris meae et in cubiculum
genetricis meae

adiuro vos filiae Hierusalem per
capreas cervosque camporum ne
suscitetis neque evigilare faciatis
dilectam donec ipsa velit

quae est ista quae ascendit per
desertum sicut virgula fumi ex
aromatibus murrae et turis et universi
pulveris pigmentarii

en lectulum Salomonis sexaginta fortes
ambiunt ex fortissimis Israhel

omnes tenentes gladios et ad bella
doctissimi uniuscuiusque ensis super
femur suum propter timores nocturnos

ferculum fecit sibi rex Salomon de
lignis Libani

"Võtke meile kinni rebased, väikesed
rebased, kes rikuvad viinamagesid, sest
meie viinamäed õitsevad!"

Mu kallim on minu, ja mina kuulun
temale, kes lillekeste keskel karja
hoiab.

Kuni tuul kuulutab päeva ja varjud
põgenevad, tule taas, mu kallim, nagu
gasell või noor hirv jäärakulistele
mägedele!"

III peatükk

Pruudi unenägu peigmehe otsimisest

"Ma otsisin öösiti oma voodis teda,
keda mu hing armastab. Ma otsisin teda,
aga ei leidnud.

Ma tõusen nüüd ja uitan linnas tänavail
ja turgudel, otsin teda, keda mu hing
armastab. Ma otsisin teda, aga ei
leidnud.

Vahid, kes uitavad linnas, leidsid
minu. "Kas olete näinud teda, keda mu
hing armastab?"

Vaevalt olin neist möödunud,
kui ma leidsin tema,
keda mu hing armastab.
Ma hoidsin teda kinni
ega lasknud lahti,
kuni olin ta viinud oma ema kotta,
selle kambrisse,
kes mind oma ihus oli kandnud.

Ma vannutan teid, Jeruusalemma tütreid,
gasellide või aasa hirvede juures:
ärge eksitage ega äratage armastust,
enne kui see ise tahab!"

Kuningas Saalomoni pulmarong
"Mis see on, mis kõrbest üles tuleb
suitsusammaste kujul,
suitsutus mürrist ja viirukist,
kaupmehe mitmesugustest vürtsidest?"

Vaata, Saalomoni kandetool!
Selle ümber on kuuskümmend kangelast
Iisraeli kangelastest.

Nad kõik kannavad mõõka,
nad on õpetatud sõdima;
igäühel on oma mõök puusal
õiste hädaohtude pärast.

Kuningas Saalomon oli teinud enesele
kandetooli Liibanoni puudest.

columnas eius fecit argenteas
reclinatorium aureum ascensum purpureum
media caritate constravit propter
filias Hierusalem

egredimini et videte filiae Sion regem
Salomonem in diademate quo coronavit
eum mater sua in die disponsionis
illius et in die laetitiae cordis eius

quam pulchra es amica mea quam pulchra
es oculi tui columbarum absque eo quod
intrinsicus latet capilli tui sicut
greges caprarum quae ascenderunt de
monte Galaad

dentes tui sicut greges tonsarum quae
ascenderunt de lavacro omnes gemellis
fetibus et sterilis non est inter eas

sicut vitta coccinea labia tua et
eloquium tuum dulce sicut fragmen mali
punici ita genae tuae absque eo quod
intrinsicus latet

sicut turris David collum tuum quae
aedificata est cum propugnaculis mille
clypei pendent ex ea omnis armatura
fortium

duo ubera tua sicut duo hinuli capreae
gemelli qui pascuntur in liliis

donec adspiret dies et inclinentur
umbrae vadam ad montem murræ et ad
collem turis

tota pulchra es amica mea et macula non
est in te

veni de Libano sponsa veni de Libano
veni coronaberis de capite Amana de
vertice Sanir et Hermon de cubilibus
leonum de montibus pardorum

vulnerasti cor meum soror mea sponsa
vulnerasti cor meum in uno oculorum
tuorum et in uno crine colli tui

quam pulchrae sunt mammae tuae soror
mea sponsa pulchriora ubera tua vino et
odor unguentorum tuorum super omnia

Selle sambad olid tehtud hõbedast,
seljatugi kullast, iste purpurist;
selle sisemus oli armastusega
sisustatud
Jeruusalemma tütarde poolt.

Tulge välja ja vaadake, Siioni tütred,
kuningas Saalomoni krooniga,
millega ta ema teda on ehtinud ta
pulmapäeval, ta südame rõõmupäeval."

IV peatükk

Peigmees ülistab pruuti

"Vaata, sa oled ilus, mu kullake,
vaata, sa oled ilus!
Su silmad su loori taga on tuvid.
Su juuksed on nagu kitsekari,
kes laskub Gileadi mäelt.

Su hambad on nagu kari püगतud lambaid,
kes pesemiselt tulevad:
neil kõigil on kaksikud
ja ükski neist pole soota.

Su huuled on nagu punane pael
ja su kõne on armas.
Otsekui granaatõuna lõiked
on su oimud su loori taga.

Su kael on nagu Taaveti torn,
mis kivikihtidena on ehitatud;
tuhat kilpi ripub selle küljes,
need kõik on kangelaste kilbid.

Su kaks rinda on nagu kaks vasikakest,
gaselli kaksikut, kes söövad liiliate
keskel.

Kuni tuul kuulutab päeva
ja varjud põgenevad,
tahan ma minna mürrimäele
ja viirukikünkale.

Sa oled täiuslikult ilus, mu kullake,
ja sul pole ühtegi viga!

Tule minuga Liibanonilt, pruut,
tule minuga Liibanonilt!
Astu alla Amana tipust,
Seniiri ja Hermoni tipust,
lõvide koobastest, pantrite mägedelt!

Sa oled pannud mu südame põksuma,
mu õeke, mu pruut!
Oled pannud mu südame põksuma
ainsa pilguga silmist,
ainsa lülīga oma kaelakeest.

Ah, kui magus on su armastus,
mu õeke, mu pruut!
Su armastus on parem kui vein,

aromata

favus distillans labia tua sponsa mel
et lac sub lingua tua et odor
vestimentorum tuorum sicut odor turis

hortus conclusus soror mea sponsa
hortus conclusus fons signatus

emissiones tuae paradisi malorum
punicorum cum pomorum fructibus cypri
cum nardo

nardus et crocus fistula et cinnamomum
cum universis lignis Libani murra et
aloe cum omnibus primis unguentis

fons hortorum puteus aquarum viventium
quae fluunt impetu de Libano

surge aquilo et veni auster perfla
hortum meum et fluant aromata illius

veniat dilectus meus in hortum suum et
comedat fructum pomorum suorum veni in
hortum meum soror mea sponsa messui
murrā meam cum aromatibus meis comedi
favum cum melle meo bibi vinum meum cum
lacte meo comedite amici bibite et
inebriamini carissimi

ego dormio et cor meum vigilat vox
dilecti mei pulsantis aperi mihi soror
mea amica mea columba mea immaculata
mea quia caput meum plenum est rore et
cincinni mei guttis noctium

expoliavi me tunica mea quomodo induar
illa lavi pedes meos quomodo inquinabo
illos

dilectus meus misit manum suam per
foramen et venter meus intremuit ad
tactum eius

kõigist pallsameist parem
on su õlide lõhn!

Su huuled tilguvad kärjemett, mu pruut,
sul on keele all mesi ja piim,
ja su riiete lõhn
on otsekui Liibanoni lõhn!

Suletud rohuae
on mu õeke, mu pruut!
Suletud rohuae,
pitseriga kinni pandud allikas.

Su väänded on granaatõunapuude aed
valitud viljaga,
hennapõõsaste ja nardidega -

nard ja safran, kalmus ja kaneel
koos igasugu viirukipuudega,
mürr ja aaloe
koos kõige paremate pallsamitega.

Rohuaedade allikas on elava vee kaev,
mis Liibanonilt voolab."

"Ärka, põhjatuul, ja tule, lõunatuul!
Puhu läbi mu rohuaia,
et selle pallsamilõhnad hoovaksid!
Mu kallim tulgu oma rohuaeda
ja söögu selle valitud vilja."

V peatükk

Peigmees ülistab pruuti

"Ma tulen oma rohuaeda,
mu õeke, mu pruut!
Ma nopin oma mürrid ja pallsamit,
ma söön oma kargi ja mett,
ma joon oma veini ja piima.
Sööge, sõbrad, jooge,
ja joobuge armastusest!"

Unenägu peiust ukse taga

"Ma uinusin, aga mu süda oli ärkvel.
Kuule! Mu kallim koputab:
"Ava mulle, mu õeke, mu kullake,
mu tuvike, mu süütuke!
Sest mu pea on täis kastet,
täis ööpiisku mu kiharad."

Ma olen oma rüü seljast võtnud,
kas peaksin jälle riietuma?
Ma olen oma jalad pesnud,
kas peaksin need jälle tolmuks
tegema?

Siis mu kallim pistis oma käe läbi ava
ja mu süda hakkas põksuma tema pärast.

surrexi ut aperirem dilecto meo manus
meae stillaverunt murra digiti mei
pleni murra probatissima

pessulum ostii aperui dilecto meo at
ille declinaverat atque transierat
anima mea liquefacta est ut locutus est
quaesivi et non inveni illum vocavi et
non respondit mihi

invenerunt me custodes qui circumeunt
civitatem percusserunt me vulneraverunt
me tulerunt pallium meum mihi custodes
murorum

adiuro vos filiae Hierusalem si
inveneritis dilectum meum ut nuntietis
ei quia amore langueo

qualis est dilectus tuus ex dilecto o
pulcherrima mulierum qualis est
dilectus tuus ex dilecto quia sic
adiurasti nos

dilectus meus candidus et rubicundus
electus ex milibus
caput eius aurum optimum comae eius
sicut elatae palmarum nigrae quasi
corvus

oculi eius sicut columbae super rivulos
aquarum quae lacte sunt lotae et
resident iuxta fluentia plenissima

genae illius sicut areolae aromatum
consitae a pigmentariis labia eius
lilia distillantia murram primam

manus illius tornatiles aureae plenae
hyacinthis venter eius eburneus
distinctus saphyris

crura illius columnae marmoreae quae
fundatae sunt super bases aureas
species eius ut Libani electus ut cedri
guttur illius suavissimum et totus
desiderabilis talis est dilectus meus
et iste est amicus meus filiae
Hierusalem

quo abiit dilectus tuus o pulcherrima
mulierum quo declinavit dilectus tuus
et quaeremus eum tecum

Ma tõusin, et oma kallimale avada.
Mu käed tilgutasiid mürri
ja mu sõrmed sula mürri
riivi õnarasse.

Ma avasin oma kallimale,
aga mu kallim oli pöördunud ja läinud.
Ma jäin hingetuks tema rääkimise
pärast. Ma otsisin teda, aga ei
leidnud, hüüdsin teda, aga ta ei
vastanud mulle.

Vahid, kes uitavad linnas, leidsid mu,
peksid mind, haavasid mind; nad võtsid
minult hõlsti, need müüride vahid.

Ma vannutan teid, Jeruusalemma tütreid:
kui te leiaste mu kallima,
mida te siis temale ütlete?
Et ma olen armastusest haige."

Peigmees ülistab pruuti

"Mispoolest on su kallim teistest
parem, sa ilusaim naistest?
Mispoolest on su kallim teistest parem,
et sa meid nõnda vannutad?"

"Minu kallim on priske ja jumeakas,
silmapaistvaim kümne tuhande hulgast!
11Tema pea on puhtaim kuld,
tema datlipöörise sarnased kiharad on
ronkmustad.

Tema silmad on nagu tuvid veeojade
ääres,
piimas pestud, taradel istumas.

Tema põsed on nagu palsamipeenar,
vürtside laekad;
tema huuled on liiliad,
millelt nõrgub sula mürri.

Tema käsivarred on kullakangid,
täis krüsoliidikive;
tema kõht on elevandiluukilp,
safiiridega kaetud.

Tema sääred on marmorsambad,
asetatud puhtast kullast aluseile;
tema on kujult Liibanoni sarnane,
otsekui valitud seedrid.

Tema suulagi on väga magus,
ta on läbi ja läbi armas.
Niisugune on minu kallim,
jah, niisugune on minu sõber,
Jeruusalemma tütreid."

VI peatükk
Pruut ülistab peigmeest

dilectus meus descendit in hortum suum
ad areolam aromatis ut pascatur in
hortis et lilia colligat

"Kuhu su kallim on läinud,
sa ilusaim naistest?
Kuhu su kallim põikas,
et koos sinuga teda otsida?"
Mu kallim läks alla oma rohuaeda,
palsamipeenarde juurde,
rohuaedadesse karja hoidma
ja lillekesi noppima.

ego dilecto meo et dilectus meus mihi
qui pascitur inter lilia

Mina kuulun oma kallimale
ja mu kallim on minu,
tema, kes lillekeste keskel
karja hoiab."

Peigmees ülistab pruuti

pulchra es amica mea suavis et decora
sicut Hierusalem terribilis ut
castrorum acies ordinata

"Sa oled ilus nagu Tirsa, mu kullake,
kaunis nagu Jeruusalemm,
kardetav nagu väehulk lippudega.

averte oculos tuos a me quia ipsi me
avolare fecerunt capilli tui sicut grex
caprarum quae apparuerunt de Galaad

Pööra oma silmad ära mu pealt,
sest need teevad mind rahutuks!
Su juuksed on nagu kitsekari,
kes laskub Gileadilt.

dentes tui sicut grex ovium quae
ascenderunt de lavacro omnes gemellis
fetibus et sterilis non est in eis

Su hambad on nagu kari emalambaid,
kes pesemiselt tulevad;
neil kõigil on kaksikud
ja ükski neist pole soota.

sicut cortex mali punici genae tuae
absque occultis tuis

Otsekui granaatõuna lõiked
on su oimud su loori taga.

sexaginta sunt reginae et octoginta
concupinae et adulescentularum non est
numerus

Kuuskümmend on kuningannasid,
kaheksakümmend on liignaisi
ja neitseid on arvutult.

una est columba mea perfecta mea una
est matris suae electa genetrici suae
viderunt illam filiae et beatissimam
praedicaverunt reginae et concupinae et
laudaverunt eam

Aga üksainus on mu tuvike, mu süütuke,
oma ema ainus, oma sünnitaja lemmik.
Tüdrukud näevad teda
ja kiidavad õndsaks,
ka kuningannad ja liignaised,
ja nad ülistavad teda:

quae est ista quae progreditur quasi
aurora consurgens pulchra ut luna
electa ut sol terribilis ut acies
ordinata

"Kes see on, kes koiduna alla vaatab,
ilus nagu täiskuu, selge nagu päike,
kardetav nagu väehulk lippudega?"

descendi ad hortum nucum ut viderem
poma convallis ut inspicerem si
floruisset vinea et germinassent mala
punica

"Ma läksin alla pähkلياeda
vaatama pungi orus,
vaatama, kas viinapuu on pakatanud,
kas granaatõunapuud õitsevad.

nescivi anima mea conturbavit me
propter quadrigas Aminadab
revertere revertere Sulamitis revertere
revertere ut intueamur te

Ma ei teadnud, et mu hing pani mind
Ammi-Nadibi vankritele."

VII peatükk

Tantsiv pruut; peigmehe ja pruudi vastastikune rõõm teineteisest

quid videbis in Sulamiten nisi choros
castrorum quam pulchri sunt gressus tui
in calciamentis filia principis
iunctura feminum tuorum sicut monilia
quae fabricata sunt manu artificis

"Tule tagasi, tule tagasi, suulamlanna!
Tule tagasi, tule tagasi, sest tahame
sind näha!" "Miks tahate näha
suulamlannat? Et ta tantsiks tantsijate
ridade vahel?" "Ah, kui kaunid on su
sammud sandaalides, sa suursugune
tütarlaps! Su puusade kaared on nagu
ehted, kunstniku kätetöö!"

umbilicus tuus crater tornatilis
numquam indigens poculis venter tuus
sicut acervus tritici vallatus liliis

Su naba on ümmargune kausike,
milles segatud vein ei puudu!
Su kõht on nisuhunnik,
mis lillekestega on ümbritsetud!

duo ubera tua sicut duo hinuli gemelli
capreae

Su kaks rinda on nagu kaks vasikakest,
gaselli kaksikut!

collum tuum sicut turris eburnea oculi
tui sicut piscinae in Esebon quae sunt
in porta filiae multitudinis nasus tuus
sicut turris Libani quae respicit
contra Damascum

Su kael on nagu elevandiluust torn,
su silmad nagu Hesboni tiigid
Bat-Rabbimi värava juures!
Su nina on nagu Liibanoni torn,
vaatluseks Damaskuse suunas!

caput tuum ut Carmelus et comae capitis
tui sicut purpura regis vincta
canalibus

Pea on sul otsekui Karmel
ja su lehvivad juuksed purpurikarva!
Kuningas on köidetud kiharate külge!

quam pulchra es et quam decora
carissima in deliciis

Ah, kui ilus, ah, kui kaunis
oled sa, armastus, hellituste tütar!

statura tua adsimilata est palmae et
ubera tua botris

Sul on rüht nagu palmipuul
ja su rinnad on kobarate sarnased!

dixi ascendam in palmam adprehendam
fructus eius et erunt ubera tua sicut
botri vineae et odor oris tui sicut
malorum

Mina ütlesin: Ma lähen palmipuu otsa,
võtan kinni ta pöörimest! Su rinnad on
ju viinapuukobarate sarnased ja su
hingeõhk on nagu õunte lõhn!

guttur tuum sicut vinum optimum dignum
dilecto meo ad potandum labiisque et
dentibus illius ruminandum

Sinu suulagi on nagu parim vein,
mis varmalt läheb mu kallima sisse,
ja mida voolavad uinuvad huuled!"

ego dilecto meo et ad me conversio eius
veni dilecte mi egrediamur in agrum
commoremur in villis

"Mina kuulun oma kallimale
ja tema ihaldab mind. Tule, mu kallim,
lähme aasale, ööbima hennapõõsaste
juures!"

mane surgamus ad vineas videamus si
floruit vinea si flores fructus
parturiunt si floruerunt mala punica
ibi dabo tibi ubera mea

Hommikul vara lähme vaatama
viinamägesid, kas viinapuu on
pakatanud, kas pungad on puhkenud,
kas granaatõunapuud õitsevad!
Seal ma annan sulle oma armastuse!

mandragorae dederunt odorem in portis
nostris omnia poma nova et vetera
dilecte mi servavi tibi

Lemmemarjad lõhnavad meile
ja meie uste ees on kõikisugu valitud
vilju, niihästi uusi kui vanu, mis ma
sinule, kallim, olen talletanud."

VIII peatükk

Tantsiv pruut; peigmehe ja pruudi vastastikune rõõm teineteisest

quis mihi det te fratrem meum sugentem
ubera matris meae ut inveniam te foris
et deosculer et iam me nemo despiciat

"Ah, oleksid sa mu vend,
kes on imenud mu ema rinda!
Siis kohates sind õues
ma suudleksin sind
ja keegi ei paneks mulle pahaks.

adprehendam te et ducam in domum matris
meae ibi me docebis et dabo tibi
poculum ex vino condito et mustum
malorum granatorum meorum

Ma saadaksin sind, viiksin su
oma ema kotta.
Tema õpetaks mind.
Ma annaksin sulle juua
värtsitatud veini,
oma granaatõunte mahla.

leva eius sub capite meo et dextera
illius amplexabitur me

Tema vasak käsi on mu pea all
ja tema parem käsi kaisutab mind.

adiuro vos filiae Hierusalem ne
suscitetis et evigilare faciatis
dilectam donec ipsa velit

Ma vannutan teid, Jeruusalemma tütreid:
miks eksitate ja äratate armastust,
enne kui see ise tahab?"

Armastus on tugev nagu surm

quae est ista quae ascendit de deserto
deliciis affluens et nixa super
dilectum suum sub arbore malo suscitavi
te ibi corrupta est mater tua ibi
violata est genetrix tua

"Kes see on, kes kõrbest üles tuleb,
nõjatudes oma armastatule?"
"Õunapuu all äratasin ma sinu,
seal, kus su ema tõi su valuga ilmale,
kus su valuga ilmale tõi su sünnitaja.

pone me ut signaculum super cor tuum ut
signaculum super brachium tuum quia
fortis est ut mors dilectio dura sicut
inferus aemulatio lampades eius
lampades ignis atque flammaram

Pane mind pitseriks oma südamele,
pitseriks oma käsivarrele!
Sest armastus on tugev nagu surm,
armukadedus julm nagu surmavald.
Selle lõõsk on tulelõõsk,
selle leegid Issanda leegid.

aquae multae non poterunt extinguere
caritatem nec flumina obruent illam si
dederit homo omnem substantiam domus
suae pro dilectione quasi nihil
despicient eum

Armastust ei suuda
kustutada suured veed
ega uputada jõed.
Kui keegi annaks armastuse eest
kõik oma koja vara,
oleks ta tõesti naeruväärne!"

soror nostra parva et ubera non habet
quid faciemus sorori nostrae in die
quando adloquenda est

"Meil on väike õde
ja tal ei ole rindu.
Mida peaksime tegema oma õe heaks,
siis kui temast juttu tuleb?"

si murus est aedificemus super eum
propugnacula argentea si ostium est
conpingamus illud tabulis cedrinis

"Kui ta on müür,
ehitame selle peale hõbesakme;
aga kui ta on uks,
suleme selle seedrilauga."

ego murus et ubera mea sicut turris ex
quo facta sum coram eo quasi pacem
repperiens

"Mina olen müür,
ja mu rinnad on nagu tornid -
seepärast ma sain ta silmis
otse rahutoojaks."

vinea fuit Pacifico in ea quae habet

"Saalomonil oli viinamägi Baal-

populos tradidit eam custodibus vir
adfert pro fructu eius mille argenteos

vinea mea coram me est mille tui
Pacifice et ducenti his qui custodiunt
fructus eius

quae habitas in hortis amici auscultant
fac me audire vocem tuam

fuge dilecte mi et adsimilare capreae
hinuloque cervorum super montes
aromatum

Haamonis; selle viinamäe andis ta
vahtide hooleks. Igaüks oleks selle
viljaga teeninud tuhat hõbeseeklit.

Minu viinamägi, mulle kuuluv,
on siin mu ees. See tuhat jäägu sulle,
Saalomon, ja veel kakssada
viljavahtidele."

"Sina, rohuedade elanik,
sõbrad kuulevad su häält:
luba ka mind seda kuulda!"

"Rutta, mu kallim,
ja ole nagu gasell või noor hirv
palsamimägedel!"